

han dog Partiet, og han er ogsaa i Besiddelse af ikke ringe Forstand, det tror jeg, man vil erkende. Lægges man disse Ting sammen, tror jeg virkelig, man har Lov til at sige, at man fra radikal Side har autoritative Udtalelser for, at ad den direkte Beskatning Vej, kan man ikke naa synderlig videre. Jeg maa altsaa hævde, at som det nu en Gang er gaaet, og altsaa ikke gaaet alt for godt, har man dog Lov til at sige, at havde de radikale Partier været ved Magten, vilde vi finansielt set have siddet meget væsentlig ringere i det, end vi nu gør.

Det, som er opnaaet under den nuværende Regering i Retning af at skabe bedre Balance, end man ellers vilde have haft, er opnaaet ad to Veje: ved at faa Udgifterne ned og ved at faa Indtægterne op. Med Hensyn til det, der er gjort for at faa Udgifterne ned, er der selvfølgelig en hel Del Ting, der vilde være sket uden Hensyn til, om den ene eller den anden Regering havde været ved Magten, og jeg understreger med Tilfredshed, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (L. Rasmussen) angaaende visse Besparelser overfor Tjenestemændene erklærede, at dem havde Venstregeringen ingen som helst Grund til at rose sig af, for disse vilde man i hvert Fald have faaet. Jeg vil ønske, at det ærede Medlem ikke glemmer at holde den tilsvarende Tale, naar han taler til Tjenestemændene. Jeg er imidlertid noget bange for, at naar en Forsamling i tilstrækkelig Mængde bestaar af saadanne, vil det ærede Medlem ikke saa godt kunne faa Øje paa, at disse Nedsættelser vilde være kommet under alle Omstændigheder, saa tror jeg tværtimod, at han vil være tilbøjelig til at istemme et Kor, som jeg finder fuldkommen uberettiget, men som man ikke sjældent hører fra visse Tjenestemandskredse, gaaende ud paa, at Staten i de sidste 3 Aar har taget fra Tjenestemændene saa og saa mange Millioner. Jeg mener, at enhver Ting skal man se paa, som den nu en Gang er, og det er jo saaledes, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet meget rigtigt sagde, at en meget væsentlig Del af den formindskede Udgift til Tjenestemændene skyldes Nedgang i Dyrtiden, altsaa Forhold, som vilde have virket ogsaa under den radikale Regering. Nedsættelsen er ifølge Sagens Natur i Virkeligheden heller ikke nogen reel Nedsættelse, idet det er blevet saa meget billigere at leve, end det vilde have været, hvis man havde opretholdt en større Dyrtid, og det, det kommer an paa med Hensyn til Lønninger, er selvfølgelig ikke, hvor mange Kroner man har, men hvad man kan købe for de Kroner, man har.

Det er mig en Tilfredsstillelse, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremhævede dette Forhold. Men udover denne Besparelse, som vilde være kommet af sig selv paa Grund af Dyrtidens Nedgang, tror jeg dog lige godt ikke, man paa nogen Maade har Ret til at sige, at der ikke ved en forstandig Anvendelse af Tjenestemændene er opnaaet en meget betydelig Besparelse. Fra Regeringens Side opgøres denne Besparelse jo til 40 Millioner. Jeg ved, at f. Eks. det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte ikke mener, at denne Opgørelse er rigtig, idet det ærede Medlem sikkert mener, at Nedgangen i Trafikken under alle Omstændigheder vilde have bevirket Besparelse af en Del af de 40 Millioner, som Regeringen mener maa henregnes til Besparelser foranledigede ved Foranstaltninger af særlig Art. Men selv om man nu ikke akkurat skulde have det rigtige Tal i 40 Millioner — et Tal, som jeg i øvrigt personlig mener er rigtigt —, tror jeg dog ikke heller, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte tør paastaa, at der ikke, takket være Regeringens Indgreb i disse Forhold, er opnaaet meget betydelige Besparelser, og jeg vil hævde, at de Besparelser, her er naaet — jeg har hævdet det tidligere, men i denne Sal er det desværre ikke sjældent, at den samme Ting bliver sagt ikke saa faa Gange, og naar den samme Ting gentages fra den ene Side, fører jo Forholdene med sig, at man som Protest derimod maa sige noget, man selv har sagt før —, jeg maa altsaa hævde, at havde vi beholdt den radikal-socialdemokratiske Regering, er der ingen forstandig Begrundelse for, at tilsvarende Besparelser kunde være gennemført. Man maa jo nemlig ikke glemme, at den ufornuftige Anvendelse af Tjenestemændene blev indført under det radikal-socialdemokratiske Styre, og det turde dog være hævet over al Tvivl, at den Mand, som begaar en Dumhed eller Uforstandighed, for ikke at bruge et for stærkt Ord — uheldigvis er man jo saa langt fra Formanden, at det er meget svært at blive orienteret i, om han finder en Udtalelse korrekt eller ikke —, det turde være givet, at en uforstandig Handling foretaget af en bestemt Mand, meget vanskeligt lader sig rette af den samme, naar det gælder netop om Forholdet til den paagældende Mands Tjenere, idet de altid vil finde: Dette eller hint gav du mig, hvor kan du saa finde paa at stille større Krav til mig, end du stillede tidligere? Jeg er altsaa fuldkommen overbevist om, at den Besparelse — den være nu 30 eller 40 Millioner —, som er fremkommet ved den bedre Udnyttelse af Tjenestemændene, ikke vilde være kom-